

Motion till riksdagen

1989/90:K4

av Martin Olsson och Birger Andersson

(båda c)

med anledning av prop. 1989/90:23 om
kommunalt stöd till ungdomsorganisationer

I propositionen föreslås en lag som klargör kommuners och landstings rätt att ge ekonomiskt stöd till ungdomsorganisationer. Den nya lagen skall göra det möjligt att ge stöd till de politiska ungdomsorganisationernas rent politiska verksamhet. Vi finner reformen i sin helhet angelagen, men vill ändå kommentera vissa delar.

Vad gäller själva utformningen av lagtexten vill vi göra följande anmärkningar. Den s.k. lokaliseringsprincipen, vilken innebär att en kommunal angelägenhet för att vara laglig måste vara knuten till kommunområdet eller kommunmedlemmarna, har inte kommit till uttryck i lagtexten. Anledningen uppges vara att denna princip gäller all kommunal verksamhet om inte något annat föreskrivits. Just detta talar enligt vår uppfattning för att lokaliseringsprincipen skrivs in i detta fall. Detta har också hävdats av den sarskilda utredaren i betänkandet "Kommunalt stöd till ungdomsorganisationerna" (SOU 1988:67) och vi ansluter oss till det förslag till lagtext som där redovisas.

Ett annat förtydligande som vi menar bör göras i motivuttalandet till lagtexten gäller begreppet "ungdomsorganisationer". Med begreppet "ungdomsorganisationer" skall enligt föredragande statsråd avses de politiska ungdomsförbunden. Detta kommer dock inte tillräckligt klart till uttryck vare sig i lagtext eller motiv, så t.ex. ges ingen vägledning om vilka åldersgrupper som avses. Vi finner den definition som statens ungdomsråd använder sig av väl motsvara de riktlinjer för bedömningen som behövs och förordar sålunda att denna ingår i motiven till lagen. Denna definition lyder som följer.

1. Organisationen skall bedriva sin verksamhet i huvudsak bland barn och ungdom.
2. Minst 60 % av organisationens medlemmar bör vara i sådan ålder att de kan kallas "ungdomar" (t.ex. åldrarna 7-25).
3. Dessa "ungdomsmedlemmar" bör ha stadgeenliga möjligheter att påverka organisationens verksamhet och inriktning.

Vi vill vidare att följande tillägg skall göras till definitionen av ungdomsorganisationer.

4. Den öppna sammanslutningen bygger på frivilligt medlemskap och en självständig organisationsform.

Riksdagen bör därför vid behandling av propositionen genom motivuttalanden klargöra att även vad som anges i punkt 4 skall ingå i definitionen.

De ovan redovisade synpunkterna vad gäller behovet av förtydliganden gör sig inte enbart gällande vid tillämpningen av lagen. Medlemmarnas intressen av att veta vad som gäller; vilka krav som ställs på organisationsformen, vilka regler som gäller vid in- och uttrade osv. aktualiserar enligt vår åsikt nödvändigheten av en lagstiftning om ideella organisationer. Det viktiga i en sådan lagstiftning är den enskildes ställning i förhållande till organisationerna. Det kan gälla exempelvis rätten att bli medlem i, rätten till uttrade ur och rätten att stå utanför en organisation. Riksdagen har dock i olika omgångar avslagit centerpartiets krav om en utredning om införandet av lagstiftning om ideella föreningar.

Mot. 1989/90
K4

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

1. att riksdagen beslutar att lag om kommunalt stöd till ungdomsorganisationer skall ha följande lydelse:

Kommuner och landstingskommuner får lämna ekonomiskt stöd till ungdomsorganisationer. Ett sådant stöd får också omfatta politisk verksamhet. *Stödet får lämnas till de organisationer som är verksamma i kommunen eller landstingskommunen under den tid beslutet avser.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

2. att riksdagen vid behandlingen av propositionen gör motivuttalanden om innebörden av begreppet ungdomsorganisationer enligt vad som i motionen anförts.

Stockholm den 14 november 1989

Martin Olsson (c)

Birger Andersson (c)